

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év október hó 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 17.B.758/2015/21. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A garázdaság büntettének jogszabályi megjelölése az 1978. évi IV. törvény 271. § (1), (3) bekezdés d) pont, míg a rongálás büntettének jogszabályi megjelölése az 1978. évi IV. törvény 324. § (1), (3) bekezdés a) pont.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A vádlottat a Fővárosi Törvényszék a 2015. november 30. napján kihirdetett ítéletével bűnösnek mondta ki garázdaság büntettében (2012. évi C. törvény 339. § (1), (2) bekezdés d) pont) és rongálás büntettében (Btk. 371. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont). Ezért őt, mint többszörös visszaesőt, halmazati bünetésül 8 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ugyanakkor őt az ellene súlyos testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A sértett1 és a sértett2 sértetteket polgári jogi igényükkel a törvény egyéb útjára utasította.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére is.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.98/2016/1. számú átiratában a vádlott és védelmi fellebbezés elutasítását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárását, a

szükséges bizonyítékokat beszerezte és azok mérlegeléséről is kellő részletességgel számolt be.

Kellő indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el. Részletesen indokolta meg a súlyos testi sértés büntette miatt emelt vád alóli vádlotti felmentést is.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére az egyéb bűncselekmények vonatkozásában is a cselekmények minősítése is törvényes.

Ugyanakkor észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy a feltételes szabadságra bocsátás időpontjával kapcsolatos rendelkezést az elsőfokú bíróság az indokolásban tüntette fel annak ellenére, hogy annak a rendelkező részben kell szerepelnie, ezért indítványozta a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezésnek a rendelkező részbe történő átemelését.

A kiszabott büntetés az ügyészi álláspont szerint alkalmas arra, hogy a vádlottat a jövőben hasonló bűncselekményektől visszatartsa, arányban áll a vádlott bűnösségi fokával és a bűnösségi körülményekkel is, így a büntetés enyhítésére álláspontja szerint lehetőség nincs.

Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a cselekmény megítélésekor nem hagyható figyelmen kívül a jelentős sértetti közrehatás és az sem, hogy a sértett az eljárás során lényegében mindvégig elhallgatta a valóságot. A védő álláspontja szerint jelen ügyben inkább a vádlottat kell sértettnek tekinteni, nem pedig a sértett1-t.

A védő hangsúlyozta, hogy a vádlott nagyon megijedt az őt ért első ütések után, és zavarodott állapotban követte el a cselekményt.

Kiemelte, hogy a fellebbezésük a kiszabott büntetés enyhítésére irányul, melyre az általa hangsúlyozott körülményekre tekintettel álláspontja szerint lehetőség van.

A vádlott felszólalásában elmondta, hogy jelenleg bírói szakban van egy másik eljárás is vele szemben, amelyben azonban újabb tárgyalási időpontról nincs tudomása.

Hangsúlyozta, hogy a vád tárgyává tett cselekmény vonatkozásában részben elismeri a bűnösségét. Nem vitatta azt sem, hogy a cselekmény során előkerült egy baseballütő és egy vadásztőr is, mely utóbbitól ő sokkos állapotba került.

Kiemelte, hogy ő kizárólag saját magát és az élettársa életét akarta megvédeni, őt mindvégig ez motiválta.

A vádlott az utolsó szó jogán ismét hangsúlyozta, hogy sokkos állapotban volt, ma már másképp csinálná a dolgokat, és megbánását hangsúlyozta.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védői fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta.

Széles körű bizonyítást vett fel, melynek során nemcsak az ügyész által a vádiratban felajánlott bizonyítékokat vizsgálta meg, hanem helyt adott a védő indítványainak is, emellett hivatalból is felvett bizonyítást.

E körben került sor a Baleseti Intézetben lévő orvosi dokumentáció beszerzésére annak tisztázása végett, hogy a csigolya sérülés miként keletkezett, és ennek keretében vizsgáltatta meg a bíróság az orvos- szakértővel a bűnjelként lefoglalt tört is.

Megkísérelte beszerezni az elsőfokú bíróság a külső kamera felvételeit is a történetek pontos tisztázása végett, azokat azonban nem tudták a rendelkezésére bocsátani.

Ugyanakkor az eljárása során a térfigyelő kamera fellelhető belső felvételeit törvényesen tette tárgyalás anyagává az érintettek jelenlétében, majd ennek megtekintése után megkísérelte tisztázni a vallomások között fellelhető ellentmondásokat is.

Törvényesen járt el akkor is, amikor az 1. számú tanú nyomozati vallomását a Be. 296. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával a tárgyaláson felolvasta.

Megállapítható, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, és tényből tényre is logikusan, helytállóan következtetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hibáktól és hiányosságoktól, azonban a vádlott előéletére vonatkozóan pontosításra, illetve kiegészítésre szorul az alábbiak szerint.

- Az 1.) pont alatti elítélésre vonatkozó adatokat kiegészíti azzal, hogy az ítélet a Szolnoki Törvényszék 1.Bf.171/2006/5. számú határozatával emelkedett jogerőre.

Az ítélettel elbírált cselekmény elkövetésének ideje 2005. március 1. napja volt.
A vádlott a büntetéséből 2009. április 21. napján, azt kitöltve szabadult.

- A 2.) pont alatti elítélésre vonatkozó adatokat kiegészíti azzal, hogy a cselekmény elkövetési ideje 2005. november 24. napja volt, és a vádlott a büntetését 2009. április 21. napján töltötte ki.

- Az előéletre vonatkozó adatokat kiegészíti az 3.) szám alatt feltüntetett alábbi ítélettel.

A fenti 1.) és 2.) pont alatti ítéleteket a Békéscsabai Városi Bíróság a 14.Bk.218/2006/4. számú és 2006. december 11. napján jogerőre emelkedett ítéletével összbüntetésbe foglalta, és az összbüntetés tartamát 1 év 1 hónap és 15 napban állapította meg kimondva, hogy a vádlott különös visszaeső.

E büntetés kitöltésének időpontja ugyancsak 2009. április 21. napja volt.

- Az 4.) szám alatti ítéletre vonatkozó adatokat kiegészíti azzal, hogy a cselekmény elkövetési ideje 2004. december 20. napja volt, míg a büntetés kitöltésének időpontja 2009. április 21. napja.
- Az 5.) pont alatt feltüntetett ítéletre vonatkozó adatokat akként helyesbíti, hogy a 3.) és 4.) pont alatti ítéleteket foglalta összbüntetésbe ezzel az ítélettel a Kunszentmártoni Városi Bíróság.
- A 6.) pont alatti ítéletre vonatkozóan pedig azzal egészíti ki, hogy e cselekmény elkövetési időpontja 2007. július 31. napja volt.
- Az ítélet történeti tényállását a 4. oldal első bekezdésre vonatkozóan kiegészíti azzal, hogy a sértett a jobb boka zúzódását is elszenvedte a bántalmazás során.
- A 4. oldal 2. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a vádlottat a sértettl részéről 4 rendbeli, közepes erejű direkt erőbehatás érte, melyek közül egy ütés a fejtetőt, egy ütés a tarkóját, míg két ütés a bal halánték területét találta el.
- A 4. oldal 2. bekezdés utolsó előtti sorába a halánték tájéki sérülésekre vonatkozóan a „bal” szót illeszti, míg ugyanezt a bekezdést az alkarok sérüléseire vonatkozóan kiegészíti azzal, hogy az alkaron 6 cm hosszú és 2 cm széles, míg a jobb kézfejen kb. 20, egyenként 0,5 cm-es hámhorzsolással járó zúzódás keletkezett.

Az ekként kiegészített tényállás már hibamentes, a vádlott tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapult, így irányadó volt a másodfokú eljárás során is.

A bizonyítékokat értékelve megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat és milyen okból vetett el, illetve melyeket és milyen okból fogadott el.

Részletesen elemezte a vádlott és a sértettl vallomásait, kiemelve és rámutatva a vallomások között fellelhető ellentmondásokra.

Törvényesen járt el a Fővárosi Törvényszék, amikor a térfigyelő kamera felvételeire alapította elsődlegesen a tényállását, és a vádlott, valamint a sértettl nyilatkozatait csak annyiban fogadta el, amennyiben a fenti kamerafelvételek azok tartalmát alátámasztották.

Az 1., 2. és 3. számú tanúk (a biztonsági őr, a pénztáros és az üzletvezető-helyettes) az eseménysornak csak egy-egy szakaszát látták, így a történekről teljes terjedelmükben beszámolni nem tudtak. Ugyanakkor megállapítható, hogy a kamerafelvételek folyamatosan, az üzletterétől a

parkolón keresztül, egészen a vádlott távozásiig folyamatosan mutatták az eseményeket, így a történések a felvételek alapján hitelesen rekonstruálhatók voltak.

Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az 5. számú tanú vallomása - a nyilvánvaló elfogultsága miatt - nem lehetett és nem is volt perdöntő bizonyíték, így helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott kísérte a sértettet mindvégig a gépkocsijához, ahol az előzetes szótárást követően a sértettl a gépkocsijából kivett baseballütővel bántalmazta először a vádlottat.

Azt is helyesen állapította meg, hogy ezt követően mindketten a földön dülakodtak tovább.

A rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban - a sértettl vallomása, a helyszíni jegyzőkönyv adatai, továbbá az 1., 2. és a 3. számú tanúk vallomásai - állapította meg, hogy a vádlott először fél téglával, majd ezt követően késsel törte be a sértettl gépkocsijának ablakait is.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok vonatkozásában megállapítható, hogy azok egymásra épültek, egymást kiegészítették, és egy irányba, a vádlott büntetőjogi felelősségének irányába mutattak, kizárva ezzel a másként történés lehetőségét is.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységével, és bizonyítottan látta a tényállásban leírt cselekmény a vádlott általi elkövetését.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, azonban a cselekmény jogi minősítésekör tévesen alkalmazta a Btk. 2. §-a alapján a jelenlegi, azaz az elbíráláskör Btk. rendelkezéseit.

Figyelmen kívül hagyta ugyanis, hogy a jelenleg hatályos Btk. 38. § (2) bekezdés b) pontja szerint a feltételes szabadság legkorábbi időpontja visszaeső vádlott esetében a kiszabott büntetés háromnegyed részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Ennek alapján pedig nem helytálló az elsőfokú ítélet 13. oldal 3. bekezdésében kifejtett érv, hiszen az elkövetéskör hatályos Btk. szerint is a büntetés háromnegyed részének kitöltésével a vádlott feltételes szabadságra bocsátható.

Mindezekre figyelemmel nem volt indok eltérni a fő szabálytól, mely szerint a cselekményt mindig az elkövetéskör hatályos Btk. szerint kell elbírálni. A jelenleg hatályos Btk. egyéb rendelkezései sem eredményeznének kedvezőbb elbírálást. Ezt figyelembe véve a vádlott cselekményét a Fővárosi Ítéltábla az 1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettének, illetve az 1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő rongálás büntettének minősítette.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket túlnyomó részt helyesen sorolta fel.

További enyhítő körülményként kell azonban értékelni a sértett jelentős közrehatását, amely a vádlott részéről a sértettl-gyel való szóbeli vitát és a sértett részéről a baseballütővel történő támadást követően váltott át a sértettl tényleges sértegetésébe és a vádlott által tanúsított erőszakos magatartásába is.

Ugyanakkor súlyosító körülményként kellett értékelni a vádlott többszörös visszaesői minőség megállapításán túli többszörös elítélését is.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk. 40. §-a alapján, figyelemmel a Btk. 85. § -ra, a 97. § (1) bekezdésére, a kiszabott szabadságvesztés a középértékes büntetéskiszabásra is tekintettel törvényes, a tartam meghatározásakor az elsőfokú bíróság messzemenően figyelembe vette a sértetti közrehatást, így további enyhítésre ok nincs.

Törvényesen határozta meg az elsőfokú bíróság a Btk. 43. § a) pontja alapján a végrehajtás fokozatát.

A vádlott a Btk. 47. § (2) bekezdése alapján a büntetés legalább háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása a Btk. 62-63. §-án alapul.

A járulékos kérdésekben hozott döntések törvényesek.

Összességében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta azzal, hogy az elkövetett bűncselekmények jogszabályhelyét az elkövetéskori Btk. rendelkezései szerinti felhívásra pontosította.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseinek helybenhagyása a Be. 371.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. év október hó 5. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Halász Irén sk.
előadó bíró

dr. Borbás Virág Bernadett sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 17.B.758/2015/21. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.66/2016/11. számú ítéletében írt változtatással 2016. év október hó 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2016. év október hó 5. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Czibere Éva
tisztviselő